

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Incompatibilitatea există și în cazul raportului de muncă dintre două persoane de drept privat?

⁽¹⁾ JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) la
2 ianuarie 2017 – Instituto Nacional de la Seguridad Social/Tesorería General de la Seguridad Social și
Jesús Crespo Rey**

(Cauza C-2/17)

(2017/C 104/47)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Părțile din procedura principală

Reclamant: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Pârâți: Tesorería General de la Seguridad Social, Jesús Crespo Rey

Întrebările preliminare

- 1) Trebuie considerate excluse din expresia „baza de cotizare din Spania cea mai apropiată în timp de perioadele de referință” care figurează în anexa XI.[G.2] [Spania, alineatul (2)] la Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială ⁽¹⁾ acele baze de cotizare rezultate din aplicarea unei reglementări interne spaniole potrivit căreia un lucrător migrant repatriat ale cărui ultime cotizări reale în Spania ar fi depășit bazele minime poate semna doar o convenție de menținere a cotizațiilor conform bazelor minime, în timp ce un lucrător care nu emigrează are posibilitatea de a semna convenția pentru baze superioare?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea precedentă și în conformitate cu anexa XI.[G.2] [Spania, alineatul (2)] la Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004, reprezintă un remediu adecvat pentru repararea prejudiciului cauzat lucrătorului migrant luarea în considerare a ultimelor cotizări reale din Spania actualizate în mod corespunzător și considerarea perioadei de cotizare în temeiul convenției de menținere a cotizațiilor ca o perioadă neutră sau o paranteză?

⁽¹⁾ JO 2004 L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Cluj (România) la data de 10 ianuarie
2017 – Maria Dicu/Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Suceava,
Tribunalul Botoșani**

(Cauza C-12/17)

(2017/C 104/48)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Cluj

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Maria Dicu

Pârâți: Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Suceava, Tribunalul Botoșani

Întrebarea preliminară

Interpretarea articolului 7 din Directiva 2003/88/CE ⁽¹⁾ în sensul de a răspunde dacă aceasta se opune unei prevederi din legislația națională care exclude, la stabilirea duratei concediului de odihnă, luarea în considerare ca activitate prestată a perioadei în care lucrătorul s-a aflat în concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la doi ani.

⁽¹⁾ Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO 2003 L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 13 ianuarie 2017 – TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-16/17)

(2017/C 104/49)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Întrebările preliminare

Articolul 44, articolul 45, articolul 132 alineatul (1) litera (f), articolul 167, articolul 168, articolul 169, articolul 178 și articolul 179, articolul 192 litera (a), articolul 193, articolul 194 și articolul 196 din Directiva privind TVA-ul (Directiva 2006/112) ⁽¹⁾, articolul 10 și articolul 11 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 ⁽²⁾ și principiul neutralității trebuie interpretate în sensul că se opun ca autoritatea fiscală portugheză să refuze dreptul de deducere a TVA-ului unei sucursale a unei societăți de drept german în situația în care:

- societatea de drept german a obținut un cod de identificare fiscală în Portugalia pentru realizarea unei activități determinate, și anume „achiziționarea de părți sociale”, care era atribuit unei entități nerezidente fără sediu permanent;
- ulterior, a fost înregistrată în Portugalia sucursala societății de drept german respective, fiindu-i atribuit un cod de identificare fiscală propriu, în calitate de sediu permanent al societății menționate;
- mai târziu, întreprinderea germană a utilizat primul număr de identificare fiscală pentru a încheia cu o altă întreprindere un act constitutiv al unui grup de interes economic (GIE) în vederea executării unui contract de lucrări în Portugalia;
- ulterior, sucursala, utilizând propriul cod de identificare fiscală, a subcontractat cu GIE, convenindu-se prestații reciproce între sucursală și GIE și ca GIE să factureze cheltuielile efectuate subcontractanților săi, în proporțiile stabilite;
- în notele de debit emise pentru facturarea cheltuielilor în sarcina sucursalei, GIE a indicat codul său de identificare fiscală și a calculat TVA-ul;
- sucursala și-a dedus TVA-ul calculat în notele de debit;